

nærer jeg fremdeles, naar det tages i Betragtning, at der ved alt dette Arbejde med Opførelse af Villaer, Udvidelse af Fabrikker og Omdannelse af Butikker var beskæftiget henvend Halvdelen af den Stab af Bygningsarbejdere, der ellers kan være til Raadighed for Boligbyggeriet, ingen Tvivl om, at nu, da der ikke er saa stor Trang til de store Villaer, ej heller til Udvidelse af Fabrikker eller Omdannelse af Butikker, vil der blive Arbejdere nok, som kan beskæftiges ved Opførelse af Boliger.

Maa jeg endelig med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 3 takke den højtærede Indenrigsminister for Tilsagnet om, at de paagældende Folk ogsaa kan forvente at komme ind under, det Financieringstilbud, der her foreligger. Jeg maa tilføje, at det maa bero paa en Misforstaaelse, naar den højtærede Minister tror, at de paagældende ikke har henvendt sig til Staten og heller ikke til Kommunerne. Det er muligt, at de ikke har henvendt sig til Staten, fordi det vilde have været unyttigt; naar en Lov er udløbet, kan det jo ikke nytte at løbe Staten paa Dørene med Andragende om at sætte denne Lov i Anvendelse, og de har derfor afventet den Lov, der var Tale om skulde komme, og ventet, at den ogsaa skulde komme dem til Nytte. Men de har sikkert henvendt sig til Kommunen, og i de allerfleste Tilfælde har de faaet kommunale Tilskud. Mit Ønske gaar for øvrigt kun ud paa, at de, der har henvendt sig til Kommunen, og de, der har faaet kommunal Støtte, maa blive taget i Betragtning, naar denne Lov skal bringes til Udførelse. Jeg takker endnu en Gang den højtærede Indenrigsminister for det Tilsagn, der laa i hans sidste Udtalelse om, at disse Folk ogsaa kunde forvente at komme i Betragtning, og i Henhold hertil tager jeg Ændringsforslag Nr. 3 til § 9 tilbage.

Efter de Udtalelser, der er faldet saavel fra den højtærede Indenrigsminister som fra den ærede Ordfører, skønner jeg, at der ikke er nogen Udsigt til, at Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 kan gennemføres, og jeg er derfor beredt til paa Mindretallets Vegne at tage dem tilbage. Naar jeg ikke gør det allerede nu, er det, fordi jeg ikke vil afskære hverken den højtærede Indenrigsminister eller den ærede Ordfører fra at give et Svar paa de Bemærkninger, jeg her har fremsat, men jeg er i øvrigt beredt til at tage disse Ændringsforslag tilbage, idet jeg dog tilføjer, at Mindretallets Medlemmer maa forbeholde sig at

overveje, hvorledes vi vil stille os ved Sagens endelige Afgørelse.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 3 er taget tilbage. Er der nogen, der ønsker at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er Ændringsforslaget bortfaldet.

Indenrigsministeren (Kragh): Efter den Stilling, som den ærede Mindretalsordfører nu har indtaget til de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, er der ingen Grund til at fortsætte denne Debat synderlig længere. Kun skal jeg, hvad § 9 angaar, sige, at for saa vidt de paagældende Personer har henvendt sig til Kommunen om Støtte og enten der har faaet Afslag paa Grund af, at den tilsvarende Statsstøtte ikke kan ydes længere, eller har modtaget kommunal Støtte til saadanne Ejendommens Opførelse, vil der ved naturligvis ogsaa i Overensstemmelse med § 9's nuværende Form være tilvejebragt Mulighed for, at en Begæring fra deres Side om Laan ved Prioritering gennem Statsboligfonden kan optages til Overvejelse.

Jeg skal ikke diskutere videre med det ærede Medlem om den Maade, paa hvilken han nedbringer Statens Risiko. Metoden er jo, som jeg har nævnt, den, at det ærede Medlem siger: Hvis en Mand skylder 85 og faar 10, skal det ordnes saaledes, at den paagældende derefter kun skal skyldte 75, medens jeg foreslaar det ordnet saaledes, at det, han faar eftergivet, er af en saadan Karakter, at jeg naar som helst kan rejse Krav om den fulde Ydelse af 85, altsaa om hele det Beløb, vedkommende har laant. Det ærede Medlem kan sige, at det er fordelagtigere for Laantageren, at det behandles i Overensstemmelse med det ærede Medlems Forslag. Det er muligt, men jeg har rigtignok forstaaet det ærede Medlem saaledes, at han stiller sit Ændringsforslag for derigennem at give Staten, det offentlige, Lempelser, og det synes jeg paa ingen Maade han opnaar gennem denne Form, men naturligvis vel derigennem, at han foreslaar Procenttallet reduceret til det halve.

Det ærede Medlem henviste til, at der havde været Bygningshaandværkere nok fra 1916 og fremefter, hvor Butiksbyggeri o. s. v. har fundet Sted. Ja, det ærede Medlem har jo Ret deri, men dog kun til en vis Grad, thi det ærede Medlem ved, at der gennem disse Aar har været etable-